Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1985. szeptember 16.)

a gyógyszerészoklevelek, -bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről és az egyes gyógyszerész-tevékenységekre vonatkozóan a letelepedés szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő intézkedésekről

(85/433/EGK)

(HL L 253 , 24.9.1985, o. 37)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Tanács Irányelve 85/584/EGK (1985. december 20.)	L 372	42	31.12.1985
►**M2**	A Tanács 90/658/EGK irányelve 90/658/EGK (1990. december 4.)	L 353	73	17.12.1990
►**M3**	Az Európai Parlament és a Tanács 2001/19/EK irányelve (2001. május 14.)	L 206	1	31.7.2001

Módosította:

►**A1**	Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmánya	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány	L 236	33	23.9.2003

▼B

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1985. szeptember 16.)

a gyógyszerészoklevelek, -bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről és az egyes gyógyszerész-tevékenységekre vonatkozóan a letelepedés szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő intézkedésekről

(85/433/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 49. és 57. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

mivel a Szerződés alapján az átmeneti időszak végétől tilos az állampolgárságon alapuló hátrányosan megkülönböztető elbánás a letelepedéssel és a szolgáltatások nyújtásával kapcsolatban; mivel az állampolgárságon alapuló egyenlő elbánás elve különösen bizonyos tevékenységek gyakorlásához szükséges engedélyek megadására, illetve a szakmai szervezetekben vagy testületekben történő bejegyzésre vagy tagságra vonatkozik;

mivel mindazonáltal bizonyos rendelkezések bevezetése a letelepedés szabadsága tényleges gyakorlásának elősegítése érdekében szükségesnek bizonyul;

mivel a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének h) pontja alapján a tagállamok nem nyújthatnak olyan támogatásokat, amelyek torzíthatják a letelepedés feltételeit;

mivel a Szerződés 57. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy irányelveket kell elfogadni az oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről;

mivel a tagállamok között a gyógyszerészeti képzésben jelenleg fennálló aránytalanságok miatt bizonyos összehangoló rendelkezések szükségesek annak érdekében, hogy a tagállamok bevezethessék az oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerését; mivel ilyen összehangolást valósított meg az egyes gyógyszerészeti tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási intézkedésekben megállapított rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. szeptember 16-i 85/432/EGK tanácsi irányelv ([4]);

mivel egyes tagállamokban bizonyos gyógyszerészeti tevékenységek gyakorlása az oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megszerzése mellett kiegészítő szakmai gyakorlathoz kötött; mivel a tagállamokban jelenleg nincsen egységes szabályozás ebben a kérdésben, ezért az akadályok elhárítása céljából ajánlatos egy másik tagállamban megszerzett, azonos időtartamú, megfelelő gyakorlatot kielégítő feltételként elismerni;

mivel egyes tagállamok népegészségügyi politikájukban, amelyben többek között arra törekednek, hogy a gyógyszerellátást a teljes területükön biztosítsák, korlátozzák az újonnan alapítható gyógyszertárak számát, más tagállamok azonban nem hoznak ilyen intézkedéseket; mivel ilyen körülmények között még korai azt tervezni, hogy a gyógyszerészoklevelek, -bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerésének hatályát kiterjesszék a három évnél rövidebb ideje működő gyógyszertárak vezetésére is; mivel ezt a kérdést a Bizottságnak és a Tanácsnak egy bizonyos időszak elteltével újra meg kell vizsgálnia;

([1]) HL C 35., 1981.2.18., 6. o. és HL C 40., 1984.2.18., 4. o.
([2]) HL C 277., 1983.10.17., 160. o.
([3]) HL C 230., 1981.9.10., 10. o.
([4]) HL L 253., 1985.9.24., 34. o.

▼B

mivel a képzésről szóló tanúsítvány birtoklása tekintetében az ilyen képesítések használatát csak a származási tagállam nyelvén vagy azon tagállam nyelvén kell engedélyezni, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, hiszen az oklevelek kölcsönös elismeréséről szóló irányelvben foglaltak nem szükségszerűen jelentik azt, hogy az ilyen oklevelek által lefedett képzések egyenértékűek lennének;

mivel az ezen irányelv nemzeti hatóságok által történő alkalmazásának elősegítése érdekében a tagállamok előírhatják, hogy annak a személynek, aki megfelel az ezen irányelv által előírt képzési követelményeknek, a képzésről szóló bizonyítvány mellett a származási országának, illetve annak az országnak, ahonnan érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatóságától származó igazolást kell benyújtania, amely igazolja, hogy az adott képzési bizonyítvány ennek az irányelvnek a hatálya alá tartozik;

mivel ez az irányelv nem érinti a tagállamok által elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek megtiltják a vállalatoknak vagy cégeknek az ilyen tevékenységek gyakorlását, vagy bizonyos feltételek teljesítésétől teszik azt függővé;

mivel nehéz megítélni, hogy a gyógyszerészek szabad szolgáltatásnyújtásának elősegítését célzó szabályok a jelenlegi helyzetben mennyire lennének megfelelőek; mivel a jelenlegi körülmények között nem ajánlatos ilyen szabályokat elfogadni;

mivel tekintettel a jó hírnév követelményére, különbséget kell tenni a szakmai tevékenység megkezdésével, illetve annak folytatásával kapcsolatos követelmények között;

mivel, ami az alkalmazottként tevékenykedő személyeket illeti, a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet ([1]) nem állapít meg a jó hírnévre, a hivatás gyakorlására vagy az érintett szakterületekhez tartozó megnevezések használatára vonatkozó különleges rendelkezéseket; mivel a tagállamok megítélése alapján ezek a szabályok mind az alkalmazottként, mind az önállóan tevékenykedő személyekre alkalmazandók vagy alkalmazhatók; mivel a tagállamokban a gyógyszerészoklevelek, -bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok megszerzéséhez kötött foglalkozásokat a gyógyszerészek szakmai karrierjük során alkalmazottként, önállóan, illetve mindkét minőségükben gyakorolják; mivel ezen irányelv kiterjesztése szükségesnek tűnik az alkalmazott gyógyszerészekre is, hogy e szakemberek Közösségen belüli szabad mozgását a lehető legnagyobb mértékben ösztönözzék,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

Hatály

1. cikk

Ezen irányelv hatálya azokra a tevékenységekre terjed ki, amelyek megkezdése és gyakorlása egy vagy több tagállamban a szakmai képesítés feltételéhez kötött, és amely tevékenységek ►**M3** a mellékletben említett ◄ gyógyszerészoklevéllel, -bizonyítvánnyal és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvánnyal rendelkezők számára nyitottak.

([1]) HL L 257., 1968.10.19., 2. o.

▼B

II. FEJEZET

Gyógyszerészoklevelek, -bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok

2. cikk

(1) A tagállamok elismerik egy másik tagállam által az ezen irányelv ►M3 mellékletében ◄ felsorolt és a 85/432/EGK irányelv 2. cikkének megfelelően a tagállamok állampolgárainak odaítélt okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat azáltal, hogy az 1. cikkben említett tevékenységek megkezdése és gyakorlása tekintetében azokat ugyanolyan hatályúnak tekintik, mint a ►M3 mellékletben ◄ felsorolt azon képesítéseket, amelyeket saját maguk ítélnek oda.

(2) A tagállamoknak azonban nem kell az (1) bekezdésben említett oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok érvényességét elfogadniuk új gyógyszertárak nyilvánosság számára történő megnyitásához. Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a három évnél rövidebb ideje működő gyógyszertárakat szintén új gyógyszertáraknak kell tekinteni.

A 19. cikk (1) bekezdésében megjelölt napot követő öt év eltelte után a Bizottság jelentést készít a Tanács számára az első albekezdésben foglalt rendelkezések tagállami alkalmazásáról, és arról, hogy milyen lehetőség van az (1) bekezdésben említett oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerésének kiterjesztésére. A Bizottság erre vonatkozóan megfelelő javaslatokat tesz.

▼M3

▼B

5. cikk

Ha egy tagállam az 1. cikkben említett tevékenységek végzéséhez nemcsak a ►M3 melléklet ◄ szerinti oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok megszerzését teszi kötelezővé, hanem szakmai gyakorlat igazolását is megköveteli, a befogadó tagállam elfogadja a külföldi állampolgár származási országának vagy annak az országnak, ahonnan érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatóságai által kiállított igazolást arra vonatkozóan, hogy a külföldi személy a szóban forgó tevékenységeket az előírt tevékenységekkel egyenlő ideig gyakorolta a származása szerinti tagállamban vagy abban a tagállamban, amelyből érkezett.

Ezt az elismerést azonban nem kell alkalmazni az állami nyilvános gyógyszertári engedély megadásának feltételeként előírt kétéves szakmai gyakorlat esetében a Luxemburgi Nagyhercegség területén.

III. FEJEZET

Szerzett jogok

6. cikk

►M2 (1) ◄ Azokat a gyógyszerészokleveleket, -bizonyítványokat és egyetemi vagy azzal egyenértékű képesítéseket igazoló egyéb tanúsítványokat, amelyeket a tagállamok állampolgárai számára a tagállamok állítottak ki, de amelyek nem felelnek meg a 85/432/EGK irányelv 2. cikkében megállapított minimális képzési követelményeknek, abban az esetben kell a feltételeket kielégítő okleveleknek tekinteni, ha:

▼B

– az említett irányelv hatálybalépését megelőzően megszerzett képesítést igazolnak,

vagy

– olyan képesítést igazolnak, amelyet az említett irányelv hatálybalépésének napja után szereztek meg, de a képzés az említett irányelv hatálybalépésének napját megelőzően kezdődött el,

és mindkét esetben, ha:

– a fenti dokumentumokat egy igazolás kíséri, amely szerint az említett állampolgár az igazolás kiadását megelőző öt év során legalább három egymást követő évben ténylegesen és jogszerűen gyakorolta a 85/432/EGK irányelv 1. cikke (2) bekezdésében említett tevékenységet egy tagállamban, amennyiben az ilyen tevékenységet az adott államban szabályozták.

▼M2

(2) A gyógyszerészi okleveleket, bizonyítványokat és más egyetemi vagy azzal azonos értékű képesítéseket, amelyeket a tagállamok adományoztak a tagállamok állampolgárainak, és amelyek kielégítik a 85/432/EGK irányelv 2. cikkében meghatározott minimális képzési követelményeket, de amelyek nem felelnek meg a ►M3 mellékletben ◄ szereplő meghatározásnak, az irányelv alkalmazásában úgy kell tekinteni, mint az abban a ►M3 mellékletben ◄ szereplő okleveleket, amennyiben azokhoz egy igazolást mellékelnek, amely szerint az 85/432/EGK irányelvnek az ezen irányelv 2. cikkében említett rendelkezéseinek megfelelő képzést tanúsítanak, és a tagállamok, amelyek adományozták őket, úgy tekintik ezeket, mint az irányelv ►M3 mellékletében ◄ megjelölteket.

6a. cikk

A gyógyszerészi okleveleket, bizonyítványokat és más egyetemi vagy azzal azonos értékű képesítéseket, amelyek a tagállamok állampolgárainak a volt Német Demokratikus Köztársaság területén kapott képzését tanúsítják, és amelyek nem elégítik ki a 85/432/EGK irányelv 2. cikkében meghatározott minimális képzési követelményeket, úgy kell tekinteni, mint amelyek kielégítik ezeket a követelményeket, amennyiben:

– a német újraegyesítés előtt megkezdett tanulmányokat tanúsítanak,

– feljogosítják birtokosukat, hogy Németország területén ugyanolyan feltételekkel folytassanak gyógyszerészi tevékenységet, mint az illetékes német hatóságok által adományozott és ►M3 mellékletben ◄ említett képesítések, és

– ezekhez igazolást mellékelnek, amely igazolja, hogy birtokosuk az igazolás kibocsátásának időpontját megelőző öt év során legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen folytatta a 85/432/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenységek valamelyikét Németországban.

▼A2

6b. cikk

(1) Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek gyógyszerész oklevelét, bizonyítványát és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványát 1993. január 1-jét megelőzően a volt Csehszlovákiában állították ki, vagy akiknek a képzése ezen időpontot megelőzően a volt Csehszlovákiában kezdődött, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el ezen gyógyszerész okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amennyiben a Cseh Köztársaság hatóságai tanúsítják, hogy a Cseh Köztársaság területén a 85/432/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenységek megkezdése és gyakorlása tekintetében ezek a képesítések ugyanolyan joghatállyal bírnak, mint a cseh gyógyszerészi képesítések. Ehhez a tanúsítványhoz mellékelni kell az ugyanazon hatóság által kiállított igazolást, amely igazolja, hogy az adott tagállami állampolgárok az igazolás kibocsátásának időpontját megelőző öt év során legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen folytatták a

▼A2

85/432/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenységeket a Cseh Köztársaság területén, feltéve, hogy szabályozzák az adott tevékenységet a Cseh Köztársaságban.

(2) Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek gyógyszerész oklevelét, bizonyítványát és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványát 1991. augusztus 20-át megelőzően a volt Szovjetunióban állították ki, vagy akiknek a képzése ezen időpontot megelőzően a volt Szovjetunióban kezdődött, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el ezen gyógyszerész okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amennyiben Észtország hatóságai tanúsítják, hogy Észtország területén a 85/432/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenységek megkezdése és gyakorlása tekintetében ezek a képesítések ugyanolyan joghatállyal bírnak, mint az észt gyógyszerészi képesítések. Ehhez a tanúsítványhoz mellékelni kell az ugyanazon hatóság által kiállított igazolást, amely igazolja, hogy az adott tagállami állampolgárok az igazolás kibocsátásának időpontját megelőző öt év során legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen folytatták a 85/432/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenységeket Észtország területén, feltéve, hogy szabályozzák az adott tevékenységet Észtországban.

(3) Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek gyógyszerész oklevelét, bizonyítványát és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványát 1991. augusztus 21-ét megelőzően a volt Szovjetunióban állították ki, vagy akiknek a képzése ezen időpontot megelőzően a volt Szovjetunióban kezdődött, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el ezen gyógyszerész okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amennyiben Lettország hatóságai tanúsítják, hogy Lettország területén ezek a képesítések ugyanolyan joghatállyal bírnak, mint a lett gyógyszerészi képesítések a 85/432/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenység megkezdése és gyakorlása tekintetében. Ehhez a tanúsítványhoz mellékelni kell az ugyanazon hatóság által kiállított igazolást, amely igazolja, hogy az adott tagállami állampolgárok az igazolás kibocsátásának időpontját megelőző öt év során legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen folytatták a 85/432/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenységeket Lettország területén, feltéve, hogy szabályozzák az adott tevékenységet Lettországban.

(4) Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek gyógyszerész oklevelét, bizonyítványát és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványát 1990. március 11-ét megelőzően a volt Szovjetunióban állították ki, vagy akiknek a képzése ezen időpontot megelőzően a volt Szovjetunióban kezdődött, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el ezen gyógyszerész okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amennyiben Litvánia hatóságai tanúsítják, hogy Litvánia területén a 85/432/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenység megkezdése és gyakorlása tekintetében ezek a képesítések ugyanolyan joghatállyal bírnak, mint a litván gyógyszerészi képesítések. Ehhez a tanúsítványhoz mellékelni kell az ugyanazon hatóság által kiállított igazolást, amely igazolja, hogy az adott tagállami állampolgárok az igazolás kibocsátásának időpontját megelőző öt év során legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen folytatták a 85/432/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenységeket Litvánia területén, feltéve, hogy szabályozzák az adott tevékenységet Litvániában.

(5) Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek gyógyszerész oklevelét, bizonyítványát és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványát 1993. január 1-jét megelőzően a volt Csehszlovákiában állították ki, vagy akiknek a képzése ezen időpontot megelőzően a volt Csehszlovákiában kezdődött, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el ezen gyógyszerész okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amennyiben Szlovákia hatóságai tanúsítják, hogy Szlovákia területén a 85/432/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenység megkezdése és gyakorlása tekintetében ezek a képesítések ugyanolyan joghatállyal bírnak, mint a szlovák gyógyszerészi képesítések. Ehhez a tanúsítványhoz mellékelni kell az ugyanazon hatóság által kiállított igazolást, amely

▼A2

igazolja, hogy az adott tagállami állampolgárok az igazolás kibocsátásának időpontját megelőző öt év során legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen folytatták a 85/432/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenységeket Szlovákia területén, feltéve, hogy szabályozzák az adott tevékenységet Szlovákiában.

(6) Azon tagállami állampolgárok esetében, akiknek gyógyszerész oklevelét, bizonyítványát és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványát 1991. június 25-ét megelőzően a volt Jugoszláviában állították ki, vagy akiknek a képzése ezen időpontot megelőzően a volt Jugoszláviában kezdődött, minden tagállam elegendő bizonyítékként ismeri el ezen gyógyszerész okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amennyiben Szlovénia hatóságai tanúsítják, hogy Szlovénia területén a 85/432/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenység megkezdése és gyakorlása tekintetében ezek a képesítések ugyanolyan joghatállyal bírnak, mint a szlovén gyógyszerészi képesítések. Ehhez a tanúsítványhoz mellékelni kell az ugyanazon hatóság által kiállított igazolást, amely igazolja, hogy az adott tagállami állampolgárok az igazolás kibocsátásának időpontját megelőző öt év során legalább három egymást követő éven keresztül ténylegesen és jogszerűen folytatták a 85/432/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenységeket Szlovénia területén, feltéve, hogy szabályozzák az adott tevékenységet Szlovéniában.

▼B

IV. FEJEZET

A tudományos címek használata

7. cikk

(1) A 14. cikk sérelme nélkül, a befogadó tagállamok biztosítják, hogy ha egy tagállam állampolgára megfelel a 2., 5. és 6. cikkben megállapított feltételeknek, jogosult a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak, ahonnan érkezett, a nyelvén használni az illető állam törvényes tudományos címeit vagy – ahol az alkalmazható – azok rövidítéseit. A befogadó tagállamok előírhatják, hogy a cím után fel kell tüntetni a címet odaítélő intézmény vagy vizsgabizottság nevét és székhelyét.

(2) Ha a származási tagállamban vagy abban a tagállamban, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, használt tudományos cím a befogadó tagállamban összetéveszthető egy olyan címmel, amely abban a tagállamban olyan kiegészítő képzést tesz kötelezővé, amelyet az illető személy nem végzett el, a befogadó tagállam előírhatja, hogy az illető személy a befogadó tagállam által meghatározott megfelelő formában használja a származási tagállamban vagy abban a tagállamban, ahonnan érkezett, alkalmazott címet.

V. FEJEZET

A letelepedés szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő rendelkezések

8. cikk

(1) Az a befogadó tagállam, amely a jó hírnév tanúsítását teszi kötelezővé az 1. cikkben említett tevékenységek megkezdésekor, más tagállamok állampolgárai vonatkozásában elegendő bizonyítékként fogadja el a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatósága által kiadott igazolást, amely tanúsítja, hogy az illető megfelel a tagállamnak a tevékenység megkezdéséhez előírt jó jellemre vagy hírnévre vonatkozó követelményeinek.

(2) Ha a származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, nem követeli meg a megfelelő jellem vagy jó hírnév tanúsítását azoktól a személyektől, akik az adott tevékenységet első alkalommal kívánják gyakorolni, a befogadó tagállam előírhatja a

▼B

származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak az állampolgárai számára, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, hatósági erkölcsi bizonyítvány, ennek hiányában a származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatósága által kibocsátott egyenértékű dokumentum benyújtását.

(3) Ha a befogadó tagállamnak részletes tudomása van valamilyen súlyos eset előfordulásáról, amely a területén kívül azelőtt történt, hogy az érintett személy az adott tagállamban letelepedett volna, és ez az eset befolyásolhatja az adott tevékenységnek a befogadó tagállam területén belüli megkezdését, tájékoztathatja erről a származási tagállamot vagy azt a tagállamot, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett.

A származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatóságai, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, megvizsgálják a tények valódiságát, valamint azt, hogy a tények hatással lehetnek-e az érintett tevékenység megkezdésére a befogadó tagállam területén. Az érintett tagállam hatóságai eldöntik, hogy milyen jellegű és terjedelmű vizsgálatot folytatnak, és tájékoztatják a befogadó tagállamot az ennek következtében az általuk kiadott igazolásokkal vagy dokumentumokkal kapcsolatos eljárásokról.

(4) A tagállamok biztosítják a továbbított információk bizalmas kezelését.

9. cikk

(1) Ha egy befogadó tagállamban törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezés van hatályban, amelynek a jó jellemre és hírnévre vonatkozóan megállapított követelményei fegyelmi eljárásról rendelkeznek az 1. cikkben említett tevékenységek során elkövetett súlyos szakmai visszaélés vagy bűncselekmény elkövetése miatti elítélés esetére, a származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, továbbít a befogadó tagállamnak minden szükséges információt az érintett személlyel kapcsolatos minden szakmai vagy közigazgatási jellegű intézkedésről vagy lefolytatott fegyelmi eljárásról, illetve a számára kiszabott büntetésekről, amikor foglalkozását a származási tagállamban vagy abban a tagállamban gyakorolta, ahonnan érkezett.

(2) Ha a befogadó tagállamnak részletes tudomása van valamilyen súlyos eset előfordulásáról, amely területén kívül azelőtt történt, hogy az érintett személy az adott tagállamban letelepedett volna, és ez befolyásolhatja az adott tevékenységnek a területén belüli folytatását, tájékoztathatja a származási tagállamot vagy azt a tagállamot, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett.

A származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, a hatáskörrel rendelkező hatóságai megvizsgálják a tények valódiságát, valamint azt, hogy a tények hatással lehetnek-e az érintett tevékenység megkezdésére a befogadó tagállam területén. Hatóságai eldöntik, hogy milyen jellegű és terjedelmű vizsgálatot folytatnak, és tájékoztatják a befogadó tagállamot az 1. cikkben foglaltaknak megfelelő, a továbbított információval kapcsolatos intézkedéseikről.

(3) A tagállamok biztosítják a továbbított információk bizalmas kezelését.

10. cikk

Ha egy befogadó tagállam előírja saját állampolgárai számára, hogy az 1. cikkben említett tevékenységet csak a fizikai és szellemi egészségről szóló igazolás birtokában lehet megkezdeni vagy folytatni, az illető tagállam elfogadja ennek bizonyítékaként a származási tagállamban vagy abban a tagállamban, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, előírt dokumentum bemutatását.

Ha a származási tagállam vagy az a tagállam, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, nem támaszt ilyen jellegű követelményeket azokkal szemben, akik a szóban forgó tevékenységet kívánják megkezdeni vagy

▼B

gyakorolni, a befogadó tagállam elfogadja az ilyen állampolgároktól az illető állam hatáskörrel rendelkező hatóságainak a befogadó tagállamban kibocsátottal egyenértékű igazolását.

11. cikk

A 8., 9. és 10. cikkben említett dokumentumok a benyújtásukkor nem lehetnek három hónapnál régebbiek.

12. cikk

(1) A 8., 9. vagy 10. cikk alapján az (1) bekezdésben említett tevékenység megkezdésében érintett személlyel kapcsolatos engedélyezési eljárást a lehető leghamarabb, de legfeljebb a vele kapcsolatos dokumentumok benyújtását követő három hónapon belül be kell fejezni, az eljárás lefolytatását esetlegesen követő fellebbezési eljárás késedelme nélkül.

(2) A 8. cikk (3) bekezdésében és a 9. cikk (2) bekezdésében említett esetekben az újbóli vizsgálat iránti kérelem felfüggeszti az (1) bekezdésben megállapított időszakot.

A megkeresett származási tagállamnak vagy annak a tagállamnak, ahonnan a külföldi állampolgár érkezett, három hónapon belül választ kell adnia.

A válasz kézhezvétele vagy a határidő lejárta után a befogadó tagállam az (1) bekezdés szerint folytatja az eljárást.

13. cikk

Ha egy befogadó tagállam előírja saját állampolgárai számára, hogy az 1. cikkben említett tevékenységet csak eskü vagy ünnepélyes nyilatkozat letétele után lehet megkezdeni vagy folytatni, azonban más tagállamok állampolgárai nem tehetnek ilyen esküt vagy nyilatkozatot, az illető tagállamnak gondoskodnia kell arról, hogy ezzel egyenértékű eskü- vagy nyilatkozatformát ajánljon fel az érintett személynek.

14. cikk

Ha egy tagállam az 1. cikkben említett tevékenységek gyakorlásához használt szakmai cím engedélyezését szabályozta, a 2., 5. és 6. cikkben megállapított szakmai képesítési követelményeknek megfelelő személy számára biztosítja a jogot az érintett tagállamban használt szakmai címnek megfelelő, a befogadó tagállamban használt szakmai cím és annak rövidítése használatára.

15. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy az érintett személyek megkapják a szükséges tájékoztatást a befogadó tagállam egészségügyi és társadalombiztosítási jogszabályairól, illetve, ahol alkalmazható, szakmai etikai szabályairól.

E célból a tagállamok tájékoztatási központokat hozhatnak létre, amelyeken keresztül az érdekeltek hozzájuthatnak a szükséges információkhoz. A befogadó tagállam kötelezővé teheti az érintett személyek számára e központok felkeresését.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett tájékoztató központokat a 19. cikk (1) bekezdése szerint megállapított határidőn belül az általuk erre a célra kijelölt, hatáskörrel rendelkező hatóságaik és testületeik felügyelete alatt is létrehozhatják.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy, ahol szükséges, az érintett személyek saját és vásárlóik érdekében tegyenek szert a szakmájuknak a befogadó tagállam területén történő gyakorlásához szükséges nyelvtudásra.

▼B

VI. FEJEZET

Záró rendelkezések

16. cikk

Kétség esetén a befogadó tagállam kérheti, hogy a másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai igazolják az illető tagállamban kiadott és a II–III. fejezetben említett oklevelek, bizonyítványok vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok hitelességét, és azt a tényt, hogy az érintett személy eleget tett a 85/432/EGK irányelvben megállapított képzési követelménynek.

17. cikk

A 19. cikk (1) bekezdésében megállapított határidőn belül a tagállamok kijelölik az oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok, illetve az ezen irányelvben említett dokumentumok kibocsátására vagy fogadására hatáskörrel rendelkező hatóságokat vagy testületeket, és erről haladéktalanul tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot.

18. cikk

Ezen irányelv rendelkezéseit kell alkalmazni a tagállamok azon állampolgárainak esetében is, akik az 1. cikkben említett tevékenységeket az 1612/68/EGK rendeletnek megfelelően alkalmazottként gyakorolják vagy gyakorolni fogják.

▼M3

18a. cikk

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azokról a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről, amelyeket az ezen irányelv által érintett oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kibocsátására vonatkozóan hoznak. A Bizottság az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* ennek megfelelő közleményt ad ki, amely felsorolja a képesítés, illetve – ahol alkalmazható – az ennek megfelelő szakmai címek tagállamok által elfogadott elnevezéseit.

18b. cikk

A tagállamok kellő bizonyítékként ismerik el a más tagállamok állampolgárai által birtokolt, és az ilyen tagállamok illetékes hatóságai vagy testületei által kibocsátott igazolással kísért, az ezen irányelv által érintett, olyan okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amelyek nem felelnek meg az arra a tagállamra vonatkozó, ebben az irányelvben felsorolt elnevezéseknek. Az igazolás tanúsítja, hogy a kérdéses oklevelet, bizonyítványt és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványt ezen irányelv rendelkezései szerinti oktatás vagy szakképzés elvégzésekor adták ki, és azokat a kibocsátó állam egyenértékűnek tekinti az itt felsorolt elnevezésekkel.

18c. cikk

A tagállamok abban az esetben vizsgálják meg azokat az okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat, amelyeket birtokosaik az ezen irányelv által érintett területen az Európai Unión kívül szereztek, ha ezeket az okleveleket, bizonyítványokat és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványokat valamely tagállam elismerte, illetve amennyiben az említett személyek valamely tagállamban teljesítettek képzést és/vagy szereztek szakmai gyakorlatot. A tagállam a döntését a kérelmező teljes dokumentációval alátámasztott kérelmének benyújtásától számított három hónapon belül hozza meg.

▼M3

18d. cikk

Amennyiben a tagállamok az ezen irányelv által érintett oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok elismerése iránti kérelmet elutasítják, döntésüket megfelelően indokolni tartoznak.

A kérelmezőket a döntéssel szemben a nemzeti jog szerinti fellebbezési jog illeti meg. Ez a jog hasonlóképpen akkor is megilleti őket, ha az előírt határidőn belül nem születik határozat.

▼B

19. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 1987. október 1. előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

20. cikk

Ha egy tagállam bizonyos területeken jelentős akadályokba ütközik ezen irányelv alkalmazásakor, a Bizottság az adott állammal együttműködve megvizsgálja az akadályokat, és kikéri a Tanács 75/320/EGK határozata ([1]) alapján létrehozott gyógyszerészeti bizottság véleményét.

Szükség esetén a Bizottság javaslatokat nyújt be a Tanácsnak.

21. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

([1]) HL L 147., 1975.6.9., 23. o.

▼M3

MELLÉKLET

A gyógyszerészi oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok címei

▼A2

Ország	Az oklevél megnevezése	Kibocsátó szerv	Kísérő igazolás
▼M3 Belgique/ België/ Belgien	– Diploma van apotheker – Diplôme de pharmacien	1. De universiteiten/ les universités 2. De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	
▼A2 Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce
▼M3 Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole	
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden	
▼A2 Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool	
▼M3 Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση	
España	Título de licenciado en farmacia	Ministerio de Educación y Cultura/El rector de una Universidad	
France	Diplôme d'Etat de pharmacien/Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités	
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist		
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università	
▼A2 Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής	
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola	

▼A2

Ország	Az oklevél megnevezése	Kibocsátó szerv	Kísérő igazolás
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas	
▼M3 Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale	
▼A2 Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, abbrev.: mag. pharm)	Egyetem	
Malta	Lawrja fil-farmaċija	Universita' ta' Malta	
▼M3 Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie	
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales	
▼A2 Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego? tbcstrt>	
▼M3 Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades	
▼A2 Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije / magistra farmacije”	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije / magistra farmacije
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie” („Mgr.”)	Vysoká škola	
▼M3 Suomi/Finland	Proviisorin tutkinto/ provisorexamen	1. Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto	
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet	
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist		